

at *Mestbegunstigelsessystemet* bevirkede, at de Goder, som Danmark havde indrømmet England, automatisk kom Englands bitreste Rivaler paa det danske Marked (Tyskland, Belgien, Czekoslovakiet, Frankrig og andre Lande) til gode, hvorved *den hjemlige danske industrielle Produktion* kom under Dobbeltild. Omvendt medførte Mestbegunstigelsessystemet, at de beskedne Fordele, Danmark havde opnaaet, og som det havde betalt for, *eo ipso* ogsaa kom vore Konkurrenter paa det engelske Marked (Polen, Randstaterne, Holland o. s. v.) til gode. Taleren haabede, at de 3 Aar, Traktaten gælder, maatte blive udnyttet til *en bevidst dansk Produktionspolitik* med det Maal indadtil som udadtil at arbejde os bort fra Ensidighed og bygge Landet op paa en mere alsidig og bæredygtig Basis. — De Konservative ønskede at svare ja til Traktatens Godkendelse, fordi de ikke kunde se, at der, saaledes som alle Forhold laa, var andet at gøre.

Det radikale Venstres Ordfører (*Niels Frederiksen*) fandt det ret nærliggende, at denne Handelsoverenskomst ikke tilfredsstillede alle, men for det danske Landbrug betød Overenskomstens Bestemmelser vedrørende Toldbinding for Æg og Smør og Toldfrihed for Bacon *en Sikring*, der var haardt tiltrængt under de foreliggende Forhold. Og idet Taleren udtalte Haabet om, at Landbrugets Organisation havde Myndighed og Retfærdighedsfølelse til at gennemføre de nødvendige Foranstaltninger, som Situationen krævede i Overgangstiden, anbefalede han Overenskomsten til Godkendelse.

Retsforbundets Ordfører (*Axel Dam*) kunde stemme for Overenskomsten under Forudsætning af, at den Opfattelse var rigtig, at Overenskomsten ikke bandt Danmark til Planøkonomi, men tillod at byde andre Lande samme Fritagelse for Told, som nu bødes England, og at den ikke forpligtede Importørerne til at købe paa et dyrere Marked, end de ellers var nødt til.

Det kommunistiske Partis Ordfører (*Munch-Petersen*) udtalte, at hans Partis Stilling til Traktaten var bestemt *dels* af de økonomiske Følger, den vilde faa for Arbejderklassen, baade i England og i Danmark (Prisforhøjelse for de Varer, som er sikrede), *dels* af den politiske Baggrund, som var et nøjere Forbund mellem to imperialistiske Magter, og som ogsaa vilde styrke dette Forbund overfor en anden Magt, Arbejderstaten Sovjet-Unionen*). Derfor vilde Partiet stemme imod Traktatens Godkendelse.

*) *Udenrigsministeren* betegnede det i sin Replik (F. Sp. 5301) som Fantasier, at »der bag dette Forslag skulde ligge hemmelige Aftaler af ejendommelig Karakter rettede imod Sovjet-Unionen, maaske ogsaa imod Arbejderne overalt rundt om.«